

- Küldő intézmény: WEXEdU Alapítvány
  - Fogadó Intézmény: Sastamala Municipal Education and Training Consortium
SASKY/IKATA, Finland
  - Szakmaterület: Textilszak
  - Résztvevő diákok száma: 2 fő
-

A számomra hirtelen jött Finnországi utazást nagy izgalom előzte meg. Nemcsak azért, mert gyorsan kellett döntenem a részvételről, hanem azért is, mert az utazásunk egy kis időre veszélybe került. Az eredeti fogadó iskola ugyanis mégsem tudott minket foglalkoztatni, mivel felszámolták a textilszakot az intézményben. Szerencsére a WEXEdU Alapítvány munkatársai nagyon megértőek és segítőkészek voltak, és végül találtak nekünk egy másik iskolát Ikaalinenben. Indulásunkat egy szentendrei találkozó előzte meg, ahol kitöltöttük a szükséges dokumentumokat és informáltak minket az utazás, valamint a külföldi iskolában tartózkodás részleteiről, a várható időbeosztásunkról és programjainkról. Közben megismerkedhettük a Neumann János Számítástechnikai Szakgimnázium két diákjával és kísérőtanárunkkal, akik szintén Ikaalinenbe utaztak az alapítvány szervezésében.

A repülőút miatt kissé izgultam, mivel még soha nem jártam reptéren. Hiába néztem utána az ezzel járó procedúrának féltem, hogy esetleg elnézek valamit. Szerencsére a másik kísérőtanár már többször utazott repülővel, így rá támaszkodhattunk. Az utazás lassan, de zavartalanul telt. Mikor este megérkezett a buszunk Ikaalinenbe, a finnek már vártak ránk. Üdvözöltek minket, elkísértek a szállásunkra és megkaptuk a tervezett programunkat is. Az apartmanban kényelmesen elfértünk, mindenkinek külön szobája volt. Internetelérést, konyhai eszközöket, mosodát, sőt szaunát is biztosítottak nekünk. Az ételt általában magunknak készítettük el, de előfordult, hogy az iskola menzáján vagy étteremben ettünk. A támogatás, melyet kaptunk bőven fedezte kiadásainkat. A közös vásárlásokat én fizettem és tartottam számon, azonban mindig adtam a tanulóknak zsebpénzt, hogy ők is tanulják meg beosztani azt. A 25 napos együttélés segített a lányoknak megtapasztalni, hogyan kell alkalmazkodni más emberekhez, valamint belekóstolhattak az önellátásba is. Ez azért is nagyon fontos, mivel ez a pályázat fogyatékkal és hátránnyal küzdő tanulókat támogató, akiknek sok esetben nehézséget okoz a szociális beilleszkedés.

Első napunkon a diákok mentorai elkísértek minket az iskolába, ahol körbevezettek és részletesen bemutatták nekünk a szakokat. Nagyon érdekes volt látni, hogyan és mit tanulnak a finn diákok. Sok különböző szak volt, köztük pár igen különleges is, ilyen például a fegyverkészítő szak és a gitárkészítő szak. A diákokkal nem győztünk csodálkozni, hogy milyen magas színvonalú a finn oktatás és mennyire jól felszerelt az iskolájuk. Már akkor is feltűnt, mennyire lelkesen és magas intelligenciával dolgoznak a finn diákok, tanáraik pedig nemcsak kiváló szakemberek, de szívesen át is adják tudásukat. Mindközül a legérdekesebb

a textilszak volt számunkra. A szakon minden eszköz megtalálható volt, ami a textilművesség elsajátításához kell: megannyi szövőszék, rokka, nemezelő gép, szövőkeret, rengeteg fonal és textília, gyapjú, és még sorolhatnám. Az elkövetkezendő napokat, tehát ebben a valóságos Kánaánban töltöttük.

Nemcsak a tanulók, de én is rengeteg új dolgot tanultam az IKATA textil szakán. Többek között kipróbáltuk a gyapjúfonal készítést, a szövést, a sablonnal történő textílfestést és a nemezelést is. Munka közben a lányok nagyon kreatívak voltak, a textílfestéshez használt sablonokat például maguk terveztek és készítették. Diákjainkkal együtt én is részt vettem a munkafolyamatokban és nem csupán azért, mert engem is nagyon érdekelték ezek a technikák. Reméltem, hogy ha együtt dolgozunk talán könnyebben feloldódnak az idegen környezetben, nagyobb örömmel és lelkesedéssel fognak részt venni a programokban. Emellett így jobban meg tudtam ismerni őket. Így könnyebben tudtunk kommunikálni az utazás ideje alatt, hiszen tudtam, hogy számukra sok esetben ez nehézséget jelent. Az iskolába való beilleszkedéssel nem volt gond, a finn diákok végig nagyon kedvesek és segítőkészek voltak velünk. Az összes tanár, aki órát tartott nekünk szintén örömmel fogadott minket és úgy érzem jó véleménnyel voltak a lányokról, tetszettek nekik az elkészült munkáik. Mivel sokat foglalkoztak és beszélgettek velünk, a diákok rá voltak utalva az angol nyelv használatára. Ez nagyban fejlesztette a két lány nyelvtudását, és abban is segített nekik, hogy egyáltalán merjék beszélni az angolt. Emellett sok finn szót is megtanultak az utazás alatt. Azonban volt, hogy nem találták a megfelelő szavakat. Eleinte mindig segítettem nekik, a későbbiekben viszont már nem estek kétségbe ilyen esetben; feltalálták magukat és elmutogatták vagy akár lerajzolták mondandójukat. Ennek azért is örültem, mert a megszokott iskolai környezetben is csak nehezen tudnak beilleszkedni vagy kommunikálni. A finn iskola textilszakos diákjai és a Jelky-s lányok között bensőséges viszony alakult ki az utazás végére. Az utolsó napon igen nehéz szívvel hagytuk el Finnországot.

Vendéglátóink arra is figyelmet fordítottak, hogy ne csak az iskolát ismerjük meg, de lássuk azt is hogyan élnek a finnek. Sok szabadidős programot szerveztek nekünk. Jártunk például Tampere-ben múzeumban és várost nézni, voltunk igazi finn szaunában és fürödtünk a jeges tóban, többször is sütögettünk a szabadban és az egyik lány kipróbálta a jéghegyszatort is. Leginkább azt élveztem, amikor a közeli Seitsemien Nemzeti Parkba mentünk kirándulni, ami egyszerűen elvarázsolt. Mikor nem szerveztek nekünk programot törekedtünk arra, hogy minél többet lássunk Ikaalinenből, így sokat kirándultunk a környéken. Hazautazásunk előtti napokon egy kis búcsúestet szerveztek nekünk a finn tanárok és diákok.

A WEXEdU Alapítvány jóvoltából egy igazán remek élménnyel lettünk gazdagabbak. Diákjaink sokat profitáltak ebből az utazásból mind szakmai, mind magánéleti szempontból. Tanulságos volt a saját bőrünkön megtapasztalni milyen a finn oktatás és hogy milyen nagy a finnek vendégszeretete és intelligenciája.

Ez úton is szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy részesei lehettünk ennek az utazásnak.

Palánki Hedvig

Jelky András Iparművészeti Szakgimnázium

Budapest, 2015. április 21.